

hen, men at den høje Regering under Former, som jeg naturligvis ikke skal udtale mig om i Enkeltheder, vil søge at faa indført Forbedringer. Selv vilde jeg finde det naturligt, at disse Forbedringer indførtes ved Forhandling med Det Forenede Dampskibsselskab, der i et halvt Hundrede Aar har besejlet Ruten, og som bedre end noget andet Dampskibsselskab vil være i Stand til at bestride den. Med mit Kendskab til Selskabets Ledelse kan jeg ikke tro andet, end at man vil være lydhør overfor Henvendelser fra den høje Regering, og at man vil strække sig saa langt, som det er muligt og forsvarligt overfor Selskabets Aktionærer.

Ogsaa den højtærede Finansminister takker jeg for hans Udtalelser med Hensyn til Spørgsmaalet om Toldbehandlingen af islandske Sælskind. Jeg kan meddele, at Forholdet med Hensyn til denne Artikel nu ligger væsentligt gunstigere end tidligere for de Firmaer, der beskæftiger sig med denne Forretning, og jeg har det Indtryk, at man fra Toldvæsenets Side viser den ønskede Imødekommenhed overfor de paagældende Firmaer.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige, at jeg ved — og man har for øvrigt fra meget kompetent Side indenfor Handelsstanden ogsaa meddelt mig det —, at Centraladministrationen for Toldvæsenet sædvanligvis stiller sig imødekommende og forstaaende overfor rimelige Henstillinger fra Handelens Mænd. Men netop derfor er det mig dobbelt uforstaaeligt, at man vedblivende fra Toldvæsenets Centraladministrations Side kan indtage det højst besynderlige og for mig ganske uforstaaelige Standpunkt, som den højtærede Finansminister gjorde sig til Talsmand for i sin Besvarelse af mine Bemærkninger med Hensyn til Spørgsmaalet vedrørende den amerikanske Automobilfabriks Beklagelser over den Kurs, efter hvilken den Toldgodtgørelse, der tilkommer Selskabet, blev beregnet. Den højtærede Minister kender tilsyneladende ikke Sagens faktiske Forhold tilstrækkeligt. Naar den højtærede Minister saaledes udtaler, at det paagældende Selskab jo ikke har nogen egentlig Ret til at faa Tolden tilbagebetalt, idet man ikke alene ved at indføre nogle Varer kan skaffe sig Ret til at faa Toldafgiften godtgjort ved Genudførsel, vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at Forholdet i den foreliggende Sag er dette, at den paagældende Automobilfabrik, forinden den paabegyndte sin Virksomhed her i Landet i Fjor Efteraar, søgte og

opnaaede Toldautoriteternes skriftlige Løfte om, at man vilde godtgøre Toldafgiften ved Genudførsel. Det er følgelig urigtigt, naar den højtærede Minister paastaar, at Selskabet ikke havde nogen egentlig Ret til at faa Tolden tilbagebetalt. Selskabet havde Ret dertil, fordi man havde skaffet sig Garanti for og opnaaet Løfte om, at man vilde faa Tolden tilbagebetalt, forinden man paabegyndte sin Virksomhed. Havde man ikke opnaaet dette Løfte, var Virksomheden overhovedet ikke blevet paabegyndt her i Landet. Naar den højtærede Minister endvidere udtaler, at der var truffet den Ordning, at Toldgodtgørelsen vilde blive udbetalt efter Parikurs for Dollar, vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der ikke med Selskabet er truffet nogen Overenskomst herom, men at Selskabet tværtimod Gang paa Gang — første Gang, da man blev opmærksom paa Forholdet — har protesteret mod kun at faa Toldgodtgørelsen udbetalt efter Parikurs, altsaa Fredskursen, 3,73, hvorimod man stedse har maattet betale Tolden efter Dagskursen, der jo har ligget mellem 5,50 og noget over 6,00. Dette Forhold kan jeg ikke fatte, og jeg maa fastholde, at det er ganske uforstaaeligt for almindelige Mennesker. Man kan ikke, naar man overhovedet refunderer erlagt Told, anlægge en helt anden Kursbasis for Refunderingen end den, man har anvendt ved Inkassationen af Tolden, og det er jo dette, der har fundet Sted her. Det er rigtigt, at der er truffet en Nyordning med Firmaet, hvad jeg for øvrigt ogsaa udtalte, da jeg forrige Gang havde Ordet her i Salen, men denne Ordning har intet som helst med den gamle Disput at gøre, det ønsker jeg meget at understrege. Den højtærede Finansminister udtalte endvidere, at det, der var i Vejen, var, at der var gaaet Sagfører i Sagen, oven i Købet Højesteretssagfører. Det forekommer mig, at den højtærede Minister her har fremsat en Udtalelse, der er mindre vel overvejet. Det, der er gaaet i Sagen, er ikke i første Række Sagfører, men derimod Departement, netop *Departement*. Det er et fuldstændig urimeligt Standpunkt, Toldautoriteterne har indtaget, og jeg forstaaar ikke, hvorledes den højtærede Minister mener at kunne forsvare dette Standpunkt. Det forekommer mig ogsaa at være noget besynderligt, at den højtærede Minister udtaler sin Utilfredshed med, at en Sagfører, oven i Købet en Højesteretssagfører, har faaet Sagen til Behandling. Det er dog saadan her i Landet, at naar almindelige